

Nattlig färd

Det börjar vara ett antal decennier sedan sist men förra natten var vi ute och åkte igen. Henriks bil hade stått i två månader i Kimito och inte verkade det bli bil av den mera. Så vi lånade Mickes trailer och körde iväg för att hämta den med friskt mod – i början alltså.

Det började bra med att vi inte hittade trailern först. Sedan hade jag glömt hem vinschen och så fortsatte det hela vägen. I Kimito hittade vi inte bilen, inte ens verkstaden. Sedan fanns där ingen nyckel och rattlåset slog på. Då vi hade fått nyckeln så fungerade inte vinschen (som vi åkt hem efter). Då var det mörkt men lampan hade blivit hemma i verkstaden och pannlampans batteri tog slut.

Så vi fick dra in bilen i trailern med spännband. Man drog ett par centimeter och så måste man dra ut remmen på nytt och börja om. I tre timmar drog vi och flyttade remmen men tanken på att köra hem 300 km utan bil fick adrenalinet att koka. Det fanns ingen acku i bilen så rutorna gick inte att få ner – vevar finns det ju inte i de moderna sjufalt förbannade bilarna. Så vi kom inte åt ratten för att styra. Gamla Lada från 70-talet började allt mer framstå som rena superbilen.

Med envishet och ilska fick vi till sist in bilen i trailern. Då var klockan närmare tre på morgonnatten. Efter att ha lämnat trailern utanför Mickes verkstad så körde vi hem och mötte de första hindersbyggarna som åkte iväg till dagens arbete vid sextiden.

Litet kände man sej nog som för 35 år sedan då man körde till Tvärminne på kvällen och hem på morgonen. Ganska kul – bara det inte blir en vana ...